

»Povezanost kao univerzum u kome živimo...«

Različiti ambijenti, ustanove, a i države, više načina umjetničkog izražavanja, raznolika paleta nastupajućih kao posjetitelja i publike, preplitanje jezika, bogatstvo u riječi i slici... Sve je to dio povezane cjeline umjetničkog izražavanja i živog predstavljanja poezije i izlaganja slika i fotografija našeg svestranog umjetnika Branka Bačovića. U razdoblju od sredine maja do kraja juna, predstavio se na tri lokacije, od toga je jedna u Beogradu. Na svakoj nastupa sa više različitih autora te na taj način stvara lanac povezanosti, koji se sve više proteže kroz njegovo stvaralaštvo.

Mestna knjižnica Ljubljana - Knjižnica Šiška

Poznato je da opšte knjižnice sve više brinu o popratnom kulturnom programu i radionicama kako bi što više privukle pažnju svojih članova i drugih zainteresiranih

ljubitelja različitih vrsta umjetnosti, naročito knjige. Deo takvog programa je u Knjižnici Šiška, 19. maja bio i Branko Bačović s retrospektivnom izložbom svojih dosadašnjih radova. Naravno, svaka njegova izložba, tako i ova, obogaćena je bogatim pjesnič-

kim opusom iz već tri objavljene knjige i buduće četvrte koja je u pripremi. Program je vodila kulturna animatorka Rada Kikelj (i sama pjesnica i fotograf), a u čitanju pjesama (slovenačkom, srpskom, nizozemskom, španjolskom i njemačkom) smo se Branku i Radi pridružili: Neda Galijaš, Astrid Wenker, Sanaa Taha i Aleksandra Waldman »Već duže vreme se tema povezivanja provlači kroz moje stvaralaštvo. Svi smo deo Božje kreacije, pa zašto ne bi bili povezani kao univerzum u kome živimo« - objašnjava Bačović - »zato toliko nastupajućih, zato preplitanje jezika, zato više vrsta umjetnosti, koje se povezuju i uspešno dopunjuju.« Bačović je raznoliki program ovoga puta upotpunio svojom uglazbljenom poezijom. Pri tome su mu pomogli glazbenik Zoran Mosić (gitara, vokal), koji je napisao veliki deo glazbe za sve predstavljene pjesme i Astrid Wenker (back vokal). Da je publika bila ugodno iznenađena i prezadovoljna, govori činjenica, da je ostala još dugo nakon završetka zabavljajući se uz pjesmu. Sam organizator kulturnog programa u toj knjižnici, Janez Sedej, bio je prezadovoljan viđenim i doživljenim, tako da uopšte nije ograničavao program kao ni postprogramsku zabavu.

Galerija 73 – Beograd

5. jun, Beograd, Banovo brdo, Galerija 73. Specifičan prostor nepravilnog oblika gdje se Bačović predstavio s retrospektivnom izložbom »Transformation-art«. Nakon što se prijavio na konkurs za izložbu u toj galeriji u sezoni 2008/09, Bačovića (i još 13 drugih umjetnika) su izabrali između 137 prijavljenih autora. To je bilo prvo njegovo

predstavljanje publici u rodnom gradu poslije 2001 godine. Za sve prisutne posjetitelje, koji nisu upoznati sa Bačovićevim predstavljanjem na multimedijalni način, je ovakav program bio prijatno iznenađenje. I pored provale oblaka nad tim djelom grada baš u vrijeme otvorenja izložbe, došlo je dosta zainteresirane publike. Izložba je bila popraćena recitalom njegovih pjesama u više jezika, a u drugoj polovini programa se predstavio sa uglazbljenim recitacijama. Program je moderirala Neda Galijaš, koja se pridružila Branku i u čitanju njegovih pjesama. Na njemačkom je jednu pjesmu pročitala Sonja Marić, na nizozemskom Astrid Wenker koja je sudjelovala i u drugom glazbenom djelu kao back vokal zajedno sa Bačovićem i Zoranom Mosićem (gitara, vokal, kompozicija). Koliko su prisutni bili zadovoljni viđenim, govori knjiga utisaka, u koju je nekolicina prisutnih zapi-

Sreća

*Mog čukundedu su ubili Turci.
Na mom dedu su Nemci
u logoru vršili eksperimente.
Mojoj baki su Italijani nabijali igle u oči.
Moga tatu je ubila tuga.
Nadam se da ću ja umreti od sreće.*

Branko Bačović

sala svoje impresije. Nekoliko upečatljivih zapisa ću sa zadovoljstvom citirati: Npr. ova od njegovog starog prijatelja Dragana Kljajića s kojim se susreo nakon više decenija, inače su nekad davno zajedno svirali u rockabilly grupi Ludi gavran: »*Odavno nisam prisustvovao multimedijalnom događaju tako sadržajnom i upečatljivom, maksimalno profesionalno visokoestetiziranoj večeri umetnosti. Stojim sa punom materijalnom odgovornošću iza ocene: umetnost, umetnost, umetnost...*«. Ili ove riječi oduševljenja i hvale mlade posjetiteljke Željane: »*Pokušavajući da pronađem prave reči kojima bih vam prenela poruku iz mog srca u kojem je sada bezbroj pomešanih emocija, dolazim do saznanja da je i svaka reč suviše mala da opiše svu lepotu ovog sveta koje je stalo u ovo jedno veče! Ponesena predivnim utiskom koji je ostav-*

ljen na mene, kako stihovima, pesmom i muzikom, tako i predivnim pogledom iza svih ovih nacrtanih slika... mogu reći samo jedno, hvala na ovakvoj divnoj večeri!« Ili ova ozbiljna konstatacija njegovih prijatelja Tamare i Aleksandra:

»*Branko je postavio novu definiciju primenjene umetnosti!*«

Ne poznajem Branka iz njegovog najluđeg perioda života, koji je proveo u Beogradu, a sada kada sam i sama bila dio tog programa u njegovom gradu, imala sam prilike osjetiti prisnost, blaženost i divljenje publike među kojom je bilo dosta njegovih beogradskih prijatelja. Vjerujem, da ova misao već spomenutog Dragana Kljajića govori puno o Branku i njegovoj simpatičnoj i stvaralačkoj duši: »*Bravo Branko! I kad si se zezao, zezao si se maksimalno, i sad kad si ozbiljan, radiš to na pravi način... Uvek sa merom, a opet uvek nekako i u potpunosti predano ideji umetnosti. To je ono što cenim kod tebe.*«

Metelkovo mesto – Festival »Mlade rime«

U okviru četrnaestodnevnog Festivala »Mlade rime« na Metelkovoju u Menzi pri Koritu, predzadnji dan, 29. juna, četvero autora je predstavilo literarnu reviju Paralele (JSKD) u kojoj objavljuju autori, koji pišu u svom materijalnom jeziku, a žive i stvaraju u Sloveniji. Među njima se publici predstavio i Branko Bačović sa kraćim repertoarom uglazbljenih recitacija. U tome su mu pomogli Zoran Mosić i Astrid Wenker. Publika je bila oduševljena onim što je čula. Isto veče su svoju poeziju predstavila i dva mlada gosta iz Novog Sada: Jovan Jakšić i Siniša Tucić. Slijedećeg dana su se na zaključnoj večeri festivala, literarnom maratonu predstavila sva tri spomenuta autora i pisac ovih redova, Neda Galijaš. Pošto je odaziv učesnika bio veliki, nastupili smo u kasnim noćnim satima. Moram priznati, da je publika u »Metelkovom mestu« vrlo specifična i zainteresirana za sve kulturne sadržaje, tako i za poeziju. Naročito je te večeri bila ispostavljena angažirana poezija drugačijih, među kojima smo se našli i mi, jer pišemo i čitamo u drugačijem jeziku. Ali svedeno su nas dobro razumijeli. Moje ljubavne pjesme su većini ljudi privlačne i razumljive, Jovan Jakšić se uspješno predstavio sa svojom duhovitom pripovjednom poezijom, Bačović je izazvao odobravajući smijeh u publici sa svojim kratkim mudrim pjesmicama, odnosno mislima. Strpljivo su poslušali i Sinišu Tucića, koji radi bolesti ima problema sa govorom, ali sam mu se u nekom trenutku sa zadovoljstvom pridružila u čitanju njegovih pjesama.

**Tekst: Neda Galijaš,
Foto: Stefan Van den Abbeele**